

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 01.11.2006, sp. zn. 20 Cdo 1288/2006, ECLI:CZ:NS:2006:20.CDO.1288.2006.1

Číslo: 65/2007

Právní věta: Ustanovení § 104g odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2003 nestanoví jako obsahovou náležitost výkazu nedoplatků poučení o námitkách; nedostatek poučení proto nezpůsobuje jeho nevykonatelnost.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 01.11.2006

Spisová značka: 20 Cdo 1288/2006

Číslo rozhodnutí: 65

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Výkon rozhodnutí

Předpisy: § 104g odst. 1 předpisu č. 582/1991Sb. ve znění do 31.12.2003
§ 104g odst. 2 předpisu č. 582/1991Sb. ve znění do 31.12.2003
§ 104g odst. 3 předpisu č. 582/1991Sb. ve znění do 31.12.2003

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 21. 10. 2005 změnil K r a j s k ý s o u d v Českých Budějovicích usnesení O k r e s n í h o s o u d u v P í s k u ze dne 1. 3. 2005 (jímž okresní soud nařídil podle výkazu nedoplatků oprávněné ze dne 30. 6. 2003 výkon rozhodnutí), tak, že návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zamítl. Dospěl k závěru, že výkaz nedoplatků není formálně vykonatelný, neboť neobsahuje poučení o námitkách. Oprávněná proto nemohla ve třicetidenní lhůtě o případných námitkách rozhodnout a výkaz nedoplatků tím pozbyl platnost (§ 104g odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).

V dovolání – jehož přípustnost dovozuje z ustanovení § 238a odst. 1 písm. a) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů – namítá oprávněná nesprávné právní posouzení věci. Poučení o námitkách je nezbytnou náležitostí výkazů nedoplatků až od 1. 1. 2004 (nabytím účinnosti zákona č. 424/2003 Sb.); v době vydání exekučního titulu povinnou náležitostí výkazů nedoplatků nebylo. Navrhla, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc byla vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Povinný ve svém vyjádření líčí průběh svého sporu s oprávněnou a dodává, že není povinným; je také možné, že oprávněná není „oprávněně oprávněná“.

Nejvyšší soud věc projednal podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 3. 2005 (čl. II, bod 3. zákona č. 59/2005 Sb.).

Dovolání, přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. ve spojení s § 238a odst. 1 písm. c) a odst. 2 o. s. ř., je důvodné.

Nejvyšší soud zrušil rozhodnutí soudu druhého stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Právní posouzení věci je nesprávné, jestliže odvolací soud věc posoudil podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu – sice správně určenou – nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle § 104g odst. 1, věty druhé, zákona č. 582/1991 Sb. ve znění do 31. 12. 2003 musí výkaz nedoplatků obsahovat: a) označení organizace (malé organizace), jíž se nedoplatky vykazují, b) výši nedoplatků podle stavu účtu organizace (malé organizace) k určitému dni, vycházející z údajů vykázaných organizací (malou organizací), popřípadě též z částek, které jí byly platebním výměrem předepsány, z penále vypočteného ke dni vyhotovení výkazu nedoplatků a z příslušenství, jímž jsou náklady na vymáhání pojistného po odečtení vykonaných plateb, c) den, ke kterému byla výše nedoplatků zjištěna, d) poučení o vykonatelnosti, e) označení orgánu, který výkaz nedoplatků vydal, a datum vydání; výkaz nedoplatků musí být opatřen úředním razítkem a podepsán s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby.

Podle § 104g odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. ve znění do 31. 12. 2003 je výkaz nedoplatků vykonatelný dnem doručení. Podle odstavce 3 téhož ustanovení se na vydání výkazu nedoplatků nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

Obsahové náležitosti exekučního titulu a přípustnost opravných prostředků proti němu je třeba – nestanoví-li zákon v přechodných ustanoveních jinak – posuzovat vždy podle právní úpravy účinné v době jeho vydání. K výkonu navržený výkaz nedoplatků byl sestaven dne 30. 6. 2003; v té době však zákon poučení o námitkách jako nezbytnou obsahovou náležitost výkazu nedoplatků nestanovil, neboť námitky proti němu vůbec nepřipouštěl a stanovil, že výkaz je vykonatelný dnem doručení (srov. odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2005, sp. zn. [20 Cdo 30/2005](#), uveřejněného v Soudní judikatuře č. 11, ročník 2005 pod č. 184). Přípustnost námitek proti výkazu nedoplatků byla zavedena teprve s účinností od 1. 1. 2004 zákonem č. 424/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Z čl. II tohoto zákona přitom nevyplývá, že by se nová úprava vztahovala i na výkazy nedoplatků vydané před nabytím jeho účinnosti.

Dovodil-li odvolací soud, že výkaz nedoplatků je formálně nevykonatelný (z důvodu neexistence poučení o případných námitkách do 30 dnů od jeho doručení), a není-li v souzené věci sporu o tom, že výkaz nedoplatků byl povinnému řádně doručen, je právní názor odvolacího soudu nesprávný.

Nejvyšší soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2, část věty za středníkem, odst. 3, věta první, o. s. ř.).